

-CEO-
CENTRUM EDUKACJI
OBYWATELSKIEJ

KINO
Klasa
MONOLITH

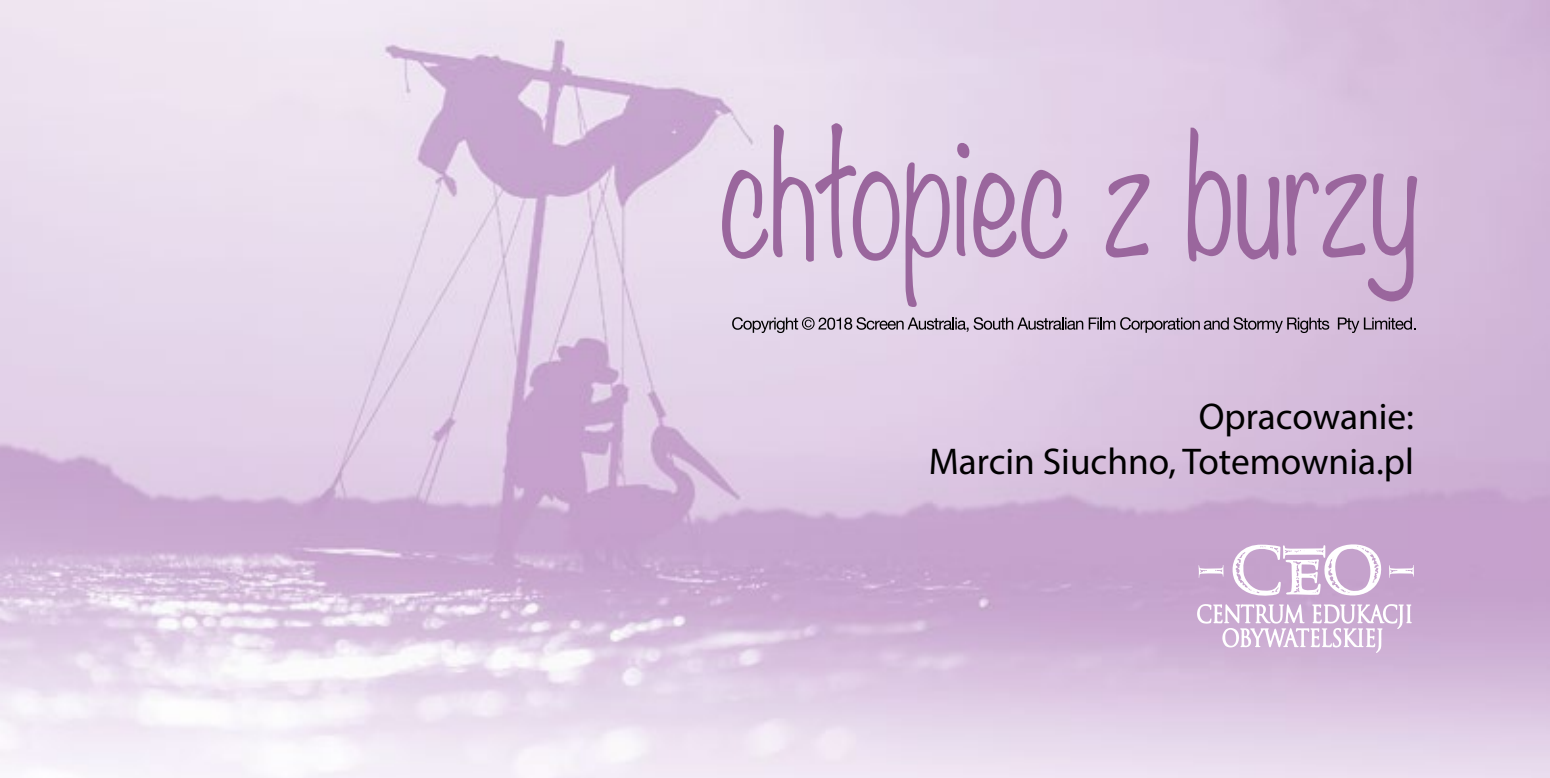

chłopiec z burzy

MATERIAŁY POMOCNICZE DLA NAUCZYCIELI

Copyright © 2018 Screen Australia, South Australian Film Corporation and Stormy Rights Pty Limited.
Key art © Jeremy Saunders jeremysaunders.com

chłopiec z burzy

Copyright © 2018 Screen Australia, South Australian Film Corporation and Stormy Rights Pty Limited.

Opracowanie:
Marcin Siuchno, Totemownia.pl

–CEO–
CENTRUM EDUKACJI
OBYWATELSKIEJ

Temat:

Troska / opieka nad zwierzętami. Co to znaczy zaadoptować zwierzę?

Adresaci:

klasy IV–VI, poszerzone o młodsze dzieci

Przedmiot:

godzina wychowawcza

Czas trwania:

godzina lub dwie godziny lekcyjne

Podstawa programowa:

- kształtowanie u uczniów postaw warunkujących sprawne i odpowiedzialne funkcjonowanie we współczesnym świecie,
- myślenie naukowe – umiejętność formułowania wniosków opartych na obserwacjach dotyczących przyrody i społeczeństwa,
- umiejętność posługiwania się nowoczesnymi technologiami informacyjno-komunikacyjnymi, w tym także w celu wyszukiwania danych i korzystania z nich,
- umiejętność uczenia się jako sposób zaspokajania naturalnej ciekawości świata, odkrywania swoich zainteresowań i przygotowania do dalszej edukacji,
- umiejętność pracy zespołowej.

Cele lekcji:

pokazanie dziecku, jak może wyglądać świat widziany oczami zwierząt, uczenie empatii, wyrabianie odpowiedzialności za zwierzęta, uczenie planowania działań i przewidywania ich konsekwencji.

Metody pracy:

burza mózgów, praca grupowa, praca w parach, dyskusja, praca indywidualna, praca z materiałami ćwiczeniowymi.

Materiały pomocnicze:

słownik języka polskiego, atlasy przyrodnicze, szary papier, klej, flamastry, poradniki hodowli zwierząt domowych, internet, wydrukowane karty pracy z zadaniami problemowymi.

chłopiec z burzy

Copyright © 2018 Screen Australia, South Australian Film Corporation and Stormy Rights Pty Limited.

Przebieg zajęć

1. Wprowadzenie

Rozpocznij zajęcia od krótkiej dyskusji na temat przyjaźni głównego bohatera filmu z pelikanami. Porozmawiaj z uczniami o trudnych momentach w relacji chłopca z ptakami oraz chwilach, w których obydwie strony były szczęśliwe. Z czego mogły wynikać te sytuacje?

Przed zajęciami wydrukuj karty pracy, wytnij pytania z zadań 1 i 4 oraz przygotuj materiały piśmiennicze. Resztę pozostaw uczniom. Pozwól im się spierać, bronić swojego zdania lub je zmieniać. Bądź moderatorem, nie narratorem.

Czas trwania: 10 minut.

2. Faza zasadnicza

Jak pamiętasz z filmu, najzabawniejsze sytuacje wynikały z niezrozumienia zachowań i potrzeb ptaków przez głównego bohatera (przypomnij sobie przygotowanie pierwszego posiłku pelikanów i naukę polowania czy latania). Razem z uczniami spróbuj znaleźć odpowiedź na pytanie, czym była dla pelikanów pierwsza wędrówka i opuszczenie domu, a jak odczuł tę sytuację chłopiec.

Rozwiąż zadanie nr 1 „Świat oczami chomika” lub zadanie nr 2 „Inne zmysły” z kart zadań. Następnie spróbuj jeszcze raz porozmawiać z uczniami o momencie usamodzielnienia się pelikanów i uczuciach towarzyszących głównemu bohaterowi.

Czas trwania: 10 minut (jeżeli masz dwie godziny lekcyjne i chcesz rozwiązać obydwa zadania, przeznacz na tę część lekcji 25 minut).

CEO
CENTRUM EDUKACJI
OBYWATELSKIEJ

3. Podsumowanie

Korzystając z internetu lub słownika języka polskiego, odpowiedz z uczniami na pytanie, czym jest adopcja, a następnie – czym jest adopcja zwierzęcia. Przy okazji rozróżnijcie dwa podobne i często mylone słowa: „adoptować” i „adaptować”. Co powinien wiedzieć dobry opiekun zwierzęcia?

Rozdaj uczniom zadanie nr 3 „Lista kontrolna opiekuna” i przedyskutuj z nimi problem: „Czyje potrzeby w duecie, adoptujący człowiek – adoptowane zwierzę, są ważniejsze?”.

Jeśli dysponujesz drugą godziną lekcyjną, zanim przejdziesz do podsumowania, wykonaj z dziećmi zadanie nr 4 „Projekt zwierzątko”.

Czas trwania: 15 minut (jeżeli możesz wykorzystać kolejną lekcję i zechcesz zrealizować zadanie nr 4, przeznacz na tę część lekcji 35 minut; pamiętaj o przerwach).

chłopiec z burzy

Copyright © 2018 Screen Australia, South Australian Film Corporation and Stormy Rights Pty Limited.

Karty pracy:

1. Świat oczami chomika

Opis zadania:

Możecie pracować w grupach lub parach. Oto dwie historie dotyczące zwierząt. Spróbujcie je dokończyć, a następnie zaprezentujcie swój pomysł na forum klasy. Ćwiczenie powinny zakończyć dyskusja na temat poszczególnych historii oraz odpowiedź na pytania:

- Czy ktoś zna lub przeżył podobną historię?
- Czy takie traktowanie zwierząt zdarza się ludziom często?
- Co można zrobić, żeby takie sytuacje się nie powtarzały?

Historia 1. „Świat oczami chomika”

Jesteś maleńki. Całkiem niedawno się urodziłeś. W swoim krótkim życiu miałeś już niestety okazje bardzo się bać, stracić mamę i rodzeństwo. Wiele razy ogromna nieznana siła przekładała cię z pojemnika do pojemnika. Teraz jesteś w nowym, dziwnym miejscu. Wokół ciebie znajduje się wielu takich jak ty – małych i przestraszonych. Jest tu głośno i świeci bardzo jasne światło (może żarówka?). W dodatku co jakiś czas przychodzą tu olbrzymie istoty zwane ludźmi. Są ich dwa rodzaje – większe, które cały czas powtarzają: „nie ruszaj”, „zostaw to” i „nie dotykaj”, i mniejsze, które nieustannie stukają w szybkę twojego domu i krzyczą: „chcę”, „daj” oraz najgorsze „jaki on słodki, chcę go mieć”. Pojawienie się tych istot przynosi kłopoty, strach i ból. Gdy przychodzą, wkładają do twojego domu rozłożyste pięcioramienne gałęzie i próbują cię schwytać. Kiedy cię złapią, znikasz. Dziś cię złapali... Trafiasz do pudełka, w którym jest ciemno. Wielka istota mówi ci, żebyś się nie bał, bo jedziesz do domu. A tam nie ma nic. I nikt wokół za bardzo nie wie, czego potrzeba komuś takiemu jak ty.

Dokończ historię: *Jesteś małym zwierzątkiem kupionym w sklepie zoologicznym i trafiasz do nowego domu...*

—CEO—
CENTRUM EDUKACJI
OBYWATELSKIEJ

Historia 2. „Jak to jest być niespodzianką?”

Zaczynasz swoją wielką przygodę w nowym domu. Na początku jest trochę strasznie. Wszyscy krzyczą: „Niespodzianka! Niespodzianka!”. Wyciągają cię z pudła i wręczają zaskoczonemu, ale bardzo szczęśliwemu dziecku. Pierwszy dzień jest trudny. Dla „niespodzianki” nie ma miejsca, schronienia, pojemnika na wodę ani nawet jedzenia. Trzeba czekać, aż skończą się święta i otworzą sklepy. Przez pierwsze tygodnie jest nawet fajnie. Bo choć nikt nie wie, jak się tobą zajmować, każdy dba o ciebie, jak umie. Zagląda i pilnuje, żeby niczego ci nie zabrakło. Dają ci dużo jedzenia, które jest nawet smaczne, ale niezdrowe. Z czasem jednak przychodzą coraz rzadziej. Aż pewnego dnia zdarza się, że w pojemniku brakuje jedzenia. Ty zaś nie jesteś już maleńki i słodki. Wręcz przeciwnie – urosłeś, i to nawet sporo. Opieka nad tobą wymaga więcej czasu, którego nikt już nie ma.

Tak mijają kolejne dni, aż słyszysz słowo „wakacje”. Myślisz, że to coś pięknego. Wszyscy się cieszą i wybierają się w podróż. Radość jednak psujesz ty. Patrząc na ciebie, milkną i przerywają przygotowania do wyjazdu. O co może im chodzić? Pewnego ranka ktoś przerywa twój sen, pakuje cię do wielkiej czterokołowej maszyny i wiezie gdzieś daleko. Maszyna się zatrzymuje. Ten ktoś wyciąga cię z niej, a potem słyszysz tylko trzask drzwi i ryk silnika odjeżdżającego auta. Zostajesz sam, a wokół jest zimno, mokro i strasznie...

Dokończ historię: *Jesteś zwierzątkiem kupionym dziecku w prezencie gwiazdkowym...*

2. Inne zmysły

Opis zadania:

Główny bohater filmu, opiekując się pelikanami, musiał w pewnym momencie poczuć i zrozumieć, jak to jest być pelikanem. To wcale niełatwa sztuka. Chcąc zrozumieć inną istotę, musimy bowiem spojrzeć na świat za pomocą jej zmysłów.

Zmysły to brama do poznania otaczającego nas świata. Dzięki nim widzimy, czujemy i słyszymy to, co się dzieje wokół nas, oraz możemy to zrozumieć. Większość otaczających nas zwierząt ma te same zmysły co my. Ich świat wygląda jednak zupełnie inaczej. Pies nie widzi kolorów, za to ma taki dobry węch, że czuje, jaki mamy nastrój. Kot widzi w ciemności, ma słabszy węch niż pies, ale słyszy, jak bije serce myszy. Świat chomika czy szczura to świat zapachów i dźwięków. Świat ptaków jest pełen kolorów, a musicie wiedzieć, że widzą ich więcej niż my. Żeby być dobrym opiekunem lub przyjacielem zwierząt, warto spojrzeć na świat tak jak one.

Dobierzcie się w pary lub małe grupy. Spróbujcie opisać swoją drogę do szkoły, dzisiejszy dzień lub którąś z lekcji za pomocą wrażeń odbieranych przez poszczególne zmysły. Opowiadajcie tylko o tym, co:

- słyszeliście,
- czuliście nosem,
- widzieliście.

Czy ta sama droga lub sytuacja odbierana różnymi zmysłami wygląda i brzmi jednakowo?

3. Lista kontrolna opiekuna

Opis zadania:

W filmie przedstawiono głęboką więź głównego bohatera i jego pelikanów. To, że możesz kochać zwierzę, a ono może kochać ciebie, jest wspaniałą rzeczą. Taka przyjaźń wymaga jednak wielkiej pracy i odpowiedzialności (przypomnij sobie film). Dlatego decyzja o posiadaniu zwierzęcia powinna być przemyślana i zaplanowana.

Poniżej znajduje się lista działań, które powinien wykonać mądry opiekun zwierząt. Spróbujcie w parach ułożyć tę listę według kolejności przeprowadzania poszczególnych zadań i czynności.

Adopcja zwierzęcia

Przyjrzenie się zwierzęciu z bliska

Zapytanie bliskich o zdanie

Przemyślenie problemu, kto zajmie się zwierzęciem w czasie wakacji, świąt lub wtedy, gdy będziecie w szkole

Kupienie karmy, domku bądź legowiska i innych sprzętów potrzebnych zwierzęciu

Dowiedzenie się wszystkiego na temat swojego przyszłego pupila, a szczególnie zgromadzenie wiedzy na temat tego, czego zwierzę potrzebuje, żeby być szczęśliwe

4. Projekt „zwierzątko”

Opis zadania (dla nauczyciela):

Zadanie można zrealizować jako podsumowanie całej lekcji. Dzieci mogą pracować w parach lub grupach. Na poziomach o słabszej umiejętności pisania to zadanie może zająć kolejną godzinę lekcyjną.

Uwaga! „Zwierzę w klasie” to tylko narzędzie edukacyjne. Jeśli odrzucimy argumenty estetyczne i egoistyczne, a skupimy się na dobru zwierząt, może się okazać, że szkoła nie jest miejscem dla nich.

Zadanie składa się z dwóch etapów. Pierwszy to autorska praca dzieci. Na kartce papieru rysują zwierzę, które chciałyby mieć. Kolejny etap będzie się opierał na pytaniach z tabeli. Nauczyciel może od razu przekazać uczniom wszystkie zagadnienia lub dawać je po kolei.

W podsumowaniu zadania uczniowie powinni przedstawić swoje zwierzę i opowiedzieć o jego potrzebach i kłopotach związanych z jego posiadaniem. Zadanie ma pomóc dzieciom zrozumieć, na czym polega opieka. Ma pokazać, że posiadanie zwierzęcia nie jest tylko sposobem na zaspokojenie własnych potrzeb, ale wiąże się z odpowiedzialnością – i to przez dłuższy czas.

Etap I

Spróbujcie wspólnie wybrać zwierzę, które możecie mieć w klasie lub które chcecie mieć w domu. Czy między „możecie” a „chcecie” jest jakaś różnica? Jeśli nie uda wam się wskazać jednego pupila, podzielcie się na grupy. Każda z nich musi się zaopatrzyć w pisak i papier. Praca rozpoczyna się od narysowania swojego zwierzątka na kartce. Teraz możecie zacząć swój projekt.

Zwierzę nie jest rzeczą. Czuje, cierpi, tęskni. Nawet jeśli tego po nim nie widać, może się bać albo krzyczeć z bólu. Podejmując decyzję o posiadaniu zwierzęcia, musicie przestać myśleć o sobie i zacząć myśleć o swoim pupilu. Dokładnie tak, jak rodzice myślą o was. Żeby tak się stało, trzeba dobrze poznać jego życie, potrzeby i związane z nim obowiązki.

Etap II

Każda grupa zgłasza się do nauczyciela po karteczkę z problemem. Przyklejcie ją na swoim plakacie i wspólnie w grupie spróbujcie go rozwiązać. Zapisujcie swoje pomysły na papierze i prowadźcie strzałki od przyklejonej karteczki. Po rozwiązaniu tego problemu poproście nauczyciela o następną karteczkę. Jeśli nie macie informacji potrzebnych do rozwiązania problemu, skorzystajcie z internetu lub książek o hodowli zwierząt. Po skończonym zadaniu, patrząc na swoją pracę, spróbujcie się zastanowić, czy zwierzę jest dobrym prezentem.

Ile lat żyje? Kto się nim zajmie za rok? A za dwa lata?

Kto się będzie nim opiekował, gdy wyjedziemy na wakacje?

Ile kosztuje jego jedzenie? Jak często trzeba je kupować?

Czy potrzebuje stałego opiekuna, którego pokocha?

Czy boi się hałasu?

Jak często trzeba sprzątać jego klatkę/akwarium/terrarium?

Ile kosztuje jego dom klatka/terrarium/akwarium?

Czy często choruje?

Czy tęskni?

Czy lubi dzieci? Czy lubi dotykane lub przytulanie?

Czy potrzebuje spokoju i jak mu ten spokój zapewnić?

Czy potrzebuje światła? Lampy? Grzałki? Innych urządzeń?

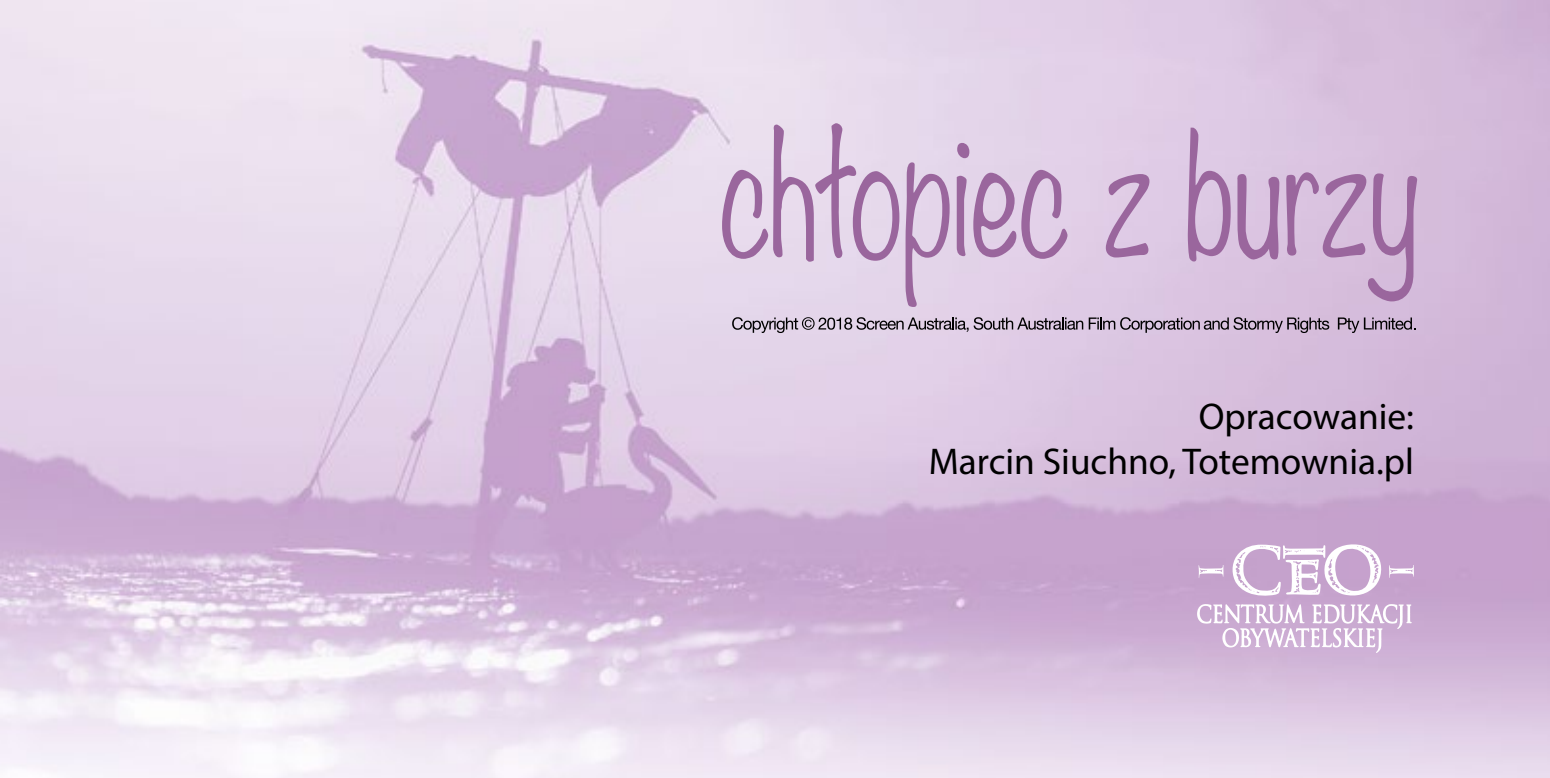
Czy może być niebezpieczne dla otoczenia?

Czy ktoś może mieć na niego alergię?

Czy może niszczyć meble lub inne sprzęty domowe?

chłopiec z burzy

Copyright © 2018 Screen Australia, South Australian Film Corporation and Stormy Rights Pty Limited.

Opracowanie:
Marcin Siuchno, Totemownia.pl

—CEO—
CENTRUM EDUKACJI
OBYWATELSKIEJ

Temat:

Mój głos czy mój apetyt? Czyli jak nie niszczyć środowiska naturalnego.

Adresaci:

klasy VII–VIII

Przedmiot:

godzina wychowawcza

Czas trwania:

dwie godziny lekcyjne

Podstawa programowa:

- kształtowanie u uczniów postaw warunkujących sprawne i odpowiedzialne funkcjonowanie we współczesnym świecie,
- myślenie naukowe – umiejętność formułowania wniosków opartych na obserwacjach dotyczących przyrody i społeczeństwa,
- umiejętność posługiwania się nowoczesnymi technologiami informacyjno-komunikacyjnymi, w tym także w celu wyszukiwania danych i korzystania z nich,
- umiejętność uczenia się jako sposób zaspokajania naturalnej ciekawości świata, odkrywania swoich zainteresowań i przygotowania do dalszej edukacji,
- umiejętność pracy zespołowej.

Cele lekcji:

dyskusja nad problemami współczesnego świata, wskazanie wyborów konsumenckich jako sposobu ochrony przyrody, poznanie miejsca przyrody we własnej hierarchii wartości.

Metody pracy:

burza mózgów, praca grupowa, dyskusja, praca indywidualna, praca z materiałami ćwiczeniowymi.

Materiały pomocnicze:

internet, wydrukowane karty pracy z zadaniami problemowymi, globus, mapa świata, materiały piśmiennicze, papier.

chtopiec z burzy

Copyright © 2018 Screen Australia, South Australian Film Corporation and Stormy Rights Pty Limited.

Przebieg zajęć

1. Wprowadzenie

Rozpocznij zajęcia od krótkiej dyskusji na temat płynącego z filmu morału dotyczącego możliwości współegzystowania ludzi i dzikiej przyrody. Jaki wniosek płynie z relacji między pelikanem a głównym bohaterem oraz jak się to odnosi do jego postępowania w dorosłym życiu?

Następnie wraz z grupą spróbujcie znaleźć odpowiedź na pytania: Czy ludzie się zreflektują i przestaną niszczyć świat? Jaka czeka nas przyszłość?

Zachęć uczniów do dyskusji, nawet jeśli jej podstawą miałyby być ikony popkultury, np. filmy *Obcy*, *Terminator*, *Prometeusz*, *Interstellar* czy *Mad Max*, książki z serii *Uniwersum Metro 2033* lub gry komputerowe, takie jak *S.T.A.L.K.E.R.* Możecie spróbować przeprowadzić szybką ankietę opierającą się na pytaniu, czy czeka nas w przyszłości idylla (czysta energia, sprawiedliwość społeczna, miejsce dla wszystkich istot), czy też chaos (brak surowców, brak wody, brak odpowiedniego miejsca do życia, zatrucie środowiska).

Czas trwania: 20 minut.

2. Faza zasadnicza

Każdy z nas postrzega świat inaczej. Ma inną wiedzę oraz inne poglądy i wartości. Czasem wolimy nie widzieć tego, co złe, lub udawać, że nas to nie dotyczy. Tak też jest z ochroną przyrody. Ta część lekcji, opierająca się na filmie, ma pokazać uczniom, że każdy z nas jest odpowiedzialny za otaczający go świat i swoimi codziennymi wyborami może się przyczynić do jego niszczenia lub ratowania.

Czas trwania: 10 minut (jeżeli masz dwie godziny lekcyjne i chcesz rozwiązać obydwa zadania, przeznacz na tę część lekcji 25 minut).

CEO
CENTRUM EDUKACJI
OBYWATELSKIEJ

Część 1. „Wymówki”

Przedyskutuj z uczniami scenę postrzelenia przyjaciela głównego bohatera filmu. Kłusownik, strzelając do pelikana, tłumaczy się, że nie miał wyboru.

Spróbujcie odpowiedzieć na pytania: Czy strach przed atakiem pelikana to wystarczający powód, żeby do niego strzelić? A może przyczyny takiego zachowania są inne? Czy zabijanie pelikanów można tłumaczyć tym, że zjadają „nasze” ryby? Czy strach, niewiedza, chęć zysku i tradycja to argumenty przemawiające za niszczeniem środowiska naturalnego oraz zadawaniem cierpienia zwierzętom?

Przypomnijcie sobie teraz, ile zabitych ptaków kłusownicy zabrali ze sobą, a ile pozostawili.

Jeśli uczniowie dobrze się znają i w klasie jest przestrzeń na wyrażanie własnego zdania, w posumowaniu zadania na forum mogą oni odpowiedzieć na pytania: Czy tak jak główny bohater potrafiłbym stanąć w obronie tego, co kocham? Jeśli byłby to element przyrody, w jaki sposób mógłbym to zrobić (np. wziąć udział w happeningu i przypiąć się do psiej budy, uczestniczyć w manifestacji pod cyrkiem okrutnie traktującym zwierzęta, pomóc w schronisku dla zwierząt)?

W tej części lekcji musisz się wykazać czujnością. Pamiętaj o tym, że twoi uczniowie wynieśli z domu rozmaite sposoby patrzenia na świat, a ich codzienność też może się znacznie od siebie różnić. Inaczej wygląda ochrona przyrody zza okna samochodu dowożącego dziecko do szkoły, a inaczej – z perspektywy warsztatu, w którym uczeń pomaga w pracy ojcu.

Czas trwania: 15 minut.

Część 2. „Twój wybór”

Główny bohater filmu ma możliwości, żeby powstrzymać powstanie inwestycji niszczącej środowisko. Czy my – uczniowie, klienci, konsumenci – też je mamy?

Czy nasze codzienne, pojedyncze wybory konsumenckie coś znaczą w skali świata?

Ta część lekcji to wolna dyskusja. Brak zdania i wątpliwości również mają znaczenie. Wykorzystaj zadanie nr 1 z karty pracy. Można potraktować tę część lekcji jako sprawdzenie wiedzy na temat świata, ale także świadomości siły wolnego wyboru. Możesz rozdać uczniom materiały do zadania przed dyskusją lub po niej.

Czas trwania: 20 minut.

Wiedza i wnioski

Gdy słyszy się codzienne alarmujące wiadomości dotyczące stanu naszej planety, trudno jest je złożyć w logiczną całość. Część z nich to tzw. fake newsy, a tylko część jest prawdziwa. Niekiedy bywają tak niesamowite, że trudno w nie uwierzyć.

Podziel uczniów na cztery grupy. Będą dziennikarzami tropiącymi prawdę. Rozdaj lub przeczytaj zadanie nr 2 z karty pracy. Rozdaj markery i papier. W tym zadaniu potrzebny będzie również dostęp do internetu. Pozwól wszystkim grupom na prezentację wyników swoich poszukiwań.

W podsumowaniu odpowiedzcie na pytania: Czy w dzisiejszych czasach umieszczanie w podręcznikach szkolnych zwierząt morskich w kategorii „zasoby/surowce odnawialne” jest uzasadnione? Czy może w świetle informacji zebranych w zadaniu dawno już zubożyliśmy oceany na tyle, że życie w nich zatraciło zdolność odradzania się?

Czas trwania: 20 minut.

3. Podsumowanie

Film *Chłopiec z burzy* to opowieść o poszukiwaniu tego, co ważne, i o tym, jak istotne jest zrozumienie tego, co nas otacza. Główny bohater znalazł w sobie odwagę, aby przeciwstawić się niszczeniu przyrody. Może być przykładem na harmonijne współistnienie przyrody i ludzi.

Czy podobna historia może się wydarzyć w waszym mieście, w waszej szkole, w was samych? Czy potrafilibyście stanąć w obronie czegoś, co jest dla was ważne w najbliższym sąsiedztwie?

Jest to bardzo osobiste pytanie zamykające i podsumowujące. Nawet jeśli grupa nie zechce się nad nim pochylić, nie szkodzi. Być może udało ci się zasiać w uczniach ziarno wątpliwości zmuszających ich do przemyśleń i zweryfikowania swojej hierarchii wartości.

Czas trwania: 10 minut.

Chłopiec z burzy

Copyright © 2018 Screen Australia, South Australian Film Corporation and Stormy Rights Pty Limited.

Karty pracy:

CEO
CENTRUM EDUKACJI
OBYWATELSKIEJ

Zadanie nr 1

Przeczytaj poniższą opowieść. Czy naprawdę nie mamy wyboru?

„Jak zabiłem orangutana na śniadanie”

Ja i mój mózg chcemy jeść! On bardziej niż ja. Odruchowo wybieram to, czego nigdy bym nie połączył. Słodkie, tłuste i słone – to jest to, co ja, konsument, i mój mózg (spadek po małych przodkach) kochamy najbardziej. Biorę i jem, a właściwie należy powiedzieć: żrę (jak mówi słownik PWN, jem „łapczywie i niechlujnie”, <https://sjp.pwn.pl/sjp/zrec;2548334.html>).

Nie jestem już głodny, a mimo to jem dalej. Zjadłem tyle kalorii, że wystarczy mi na dwa dni, a mimo to jem dalej. Bo mam i mogę. Z nudów, ciągle jedząc, rozpoczynam czytanie etykiet na opakowaniach. Na większości z nich powtarza się to samo: olej palmowy. Wspaniały surowiec. Bajecznie tani. Pozyskiwany z szybko rosnącej i bardzo wydajnej palmy. W miejscach, gdzie rośnie gatunek, z którego pozyskuje się olej, ziemia jest wyjątkowo tania. Co ważne, nie ma tam czegoś takiego jak ochrona środowiska ani prawa lokalnych mieszkańców. Można sadzić tę palmę aż po horyzont. Co więcej, olej palmowy da się przerobić tak, by mógł przebyć kontenerowcem pół świata i nadal nadawał się do użytku. Jest w zasadzie pozbawiony smaku i zapachu, dlatego można go dodać do wszystkiego. Jako składnik, który polechczy mózg konsumenta (mózg lubi kalorie!), będzie doskonałym nośnikiem smaku. Działa tak skutecznie, że można go znaleźć wszędzie – od zupek chińskich po czekoladę, od chipsów po masło orzechowe.

Super! Draję temat dalej. Fakt numer jeden: olej palmowy może szkodzić zdrowiu. Ale nie zabija, więc mnie to nie obchodzi. Fakt numer dwa: żeby sadzić palmę oleistą, wycina się najwspanialszy las deszczowy na naszej planecie. Nie ogarniam tego wyobraźnią i szybko o tym zapominam. Fakt numer trzy: wraz z tym lasem giną nigdzie indziej niespotykane zwierzęta i rośliny. Dla mnie to jednak znów abstrakcja. Fakt numer cztery: w ramach zakładania nowych plantacji masowo wysiedlane są wsie. Na pewno ci ludzie dostają za to uczciwe pieniądze... Fakt numer pięć: o oleju palmowym piszą, że jego produkcja do 2022 roku zniszczy 98% lasu deszczowego na Sumatrze i Borneo (https://www.economist.com/briefing/2010/06/24/the-other-oil-spill?story_id=16423833). Cztery lata to wieczność, na pewno go nie zniszczą... Ale co to? Dalej jest napisane, że wraz z tym lasem zginie większość orangutanów na świecie. To mnie zastanawia i smuci, jednak tylko przez chwilę. Szkoda ich, ale ja też muszę żyć i jeść.

Być może zabiłem orangutana swoim wyborem produktów na śniadanie, ale taka jest natura. Muszę zjeść te wszystkie płatki, batony i chipsy, żeby żyć.

Zadanie nr 2

Jesteście zespołem dziennikarzy śledczych. Na wasze biurka codziennie trafiają niesamowite lub dziwne tematy. Dziś dostaliście kopertę z tytułami rodem z tabloidu. Czy one mają coś wspólnego z prawdą? Waszym zadaniem jest rozwiązanie zagadki i zweryfikowanie wiadomości (każdy zespół wybiera jeden temat):

- a) Zapalniczki i plastikowe słomki zabijają zwierzęta na Midway.
- b) Wielka pacyficzna plama śmieci powiększa się coraz szybciej.
- c) Statki z sieciami wielkości boisk piłkarskich przyłowem niszczą życie w oceanach.
- d) Plama ropy z Deepwater Horizon zabiła ryby za miliony dolarów.

Pracując w zespole i używając internetu, przygotujcie poster dotyczący wybranego tematu. Załóżcie, że przekazujecie wiedzę komuś, komu dane zagadnienie jest zupełnie obce, ale chce się dowiedzieć jak najwięcej o przyczynach, skutkach i perspektywach tego zjawiska. Wasz odbiorca to osoba ciekawa świata, więc nie szczędźcie szczegółów. Jeśli macie trudność z odnalezieniem informacji w internecie, spróbujcie wyłuskać słowa kluczowe z tytułów swojego zadania i wpisać je w wyszukiwarkę.

Poniżej przydatne linki:

https://pl.wikipedia.org/wiki/Wielka_Pacyficzna_Plama_%C5%9A_mieci

https://pl.wikipedia.org/wiki/Eksplozja_platfomy_wiertniczej_Deepwater_Horizon

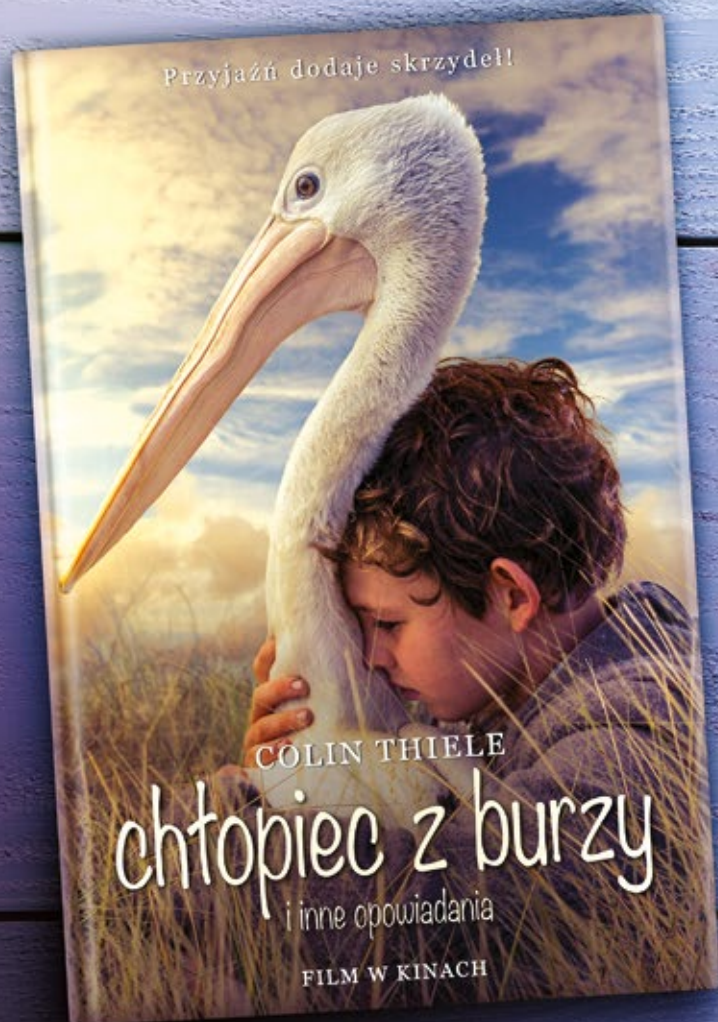
<http://www.greenpeace.org/poland/pl/co-robimy/morza-i-oceany/przelowienie/>

<http://www.woda.edu.pl/artykuly/przelowienie/>

<https://www.wwf.pl/srodowisko/morza-i-oceany/zrownowazone-rybolowstwo>

<http://wyborcza.pl/7,75399,20840270,naukowcy-oglosili-smierc-wielkiej-rafy-koralowej.html?disableRedirects=true>

<http://zw.com.pl/artikul/119353.html?print=tak>

PRZECZYTAJ, ZANIM OBEJRZYSZ!

**UKOCHANA OPOWIEŚĆ MILIONÓW DZIECI
W AUSTRALII I NA CAŁYM ŚWIECIE!**

PO RAZ PIERWSZY TRAFIA W RĘCE POLSKICH CZYTELNIKÓW.

Czy wiecie, że CHŁOPIEC Z BURZY, opowiadanie autorstwa Colina Thiele, powstało przed ponad pięćdziesięcioma laty? Ta kultowa książka – poruszająca, magiczna i mądra opowieść o niezwykłej przyjaźni, która daje siłę na całe życie – bawi i wzrusza kolejne pokolenia. Klasyka literatury dziecięcej, którą trzeba znać!

W księgarniach już w grudniu 2018!

WYDAWNICTWO ALBATROS

— CEO —
CENTRUM EDUKACJI
OBYWATELSKIEJ

Materiały pomocnicze
dla nauczycieli
przygotowane przez
Centrum Edukacji
Obywatelskiej

Warszawa 2018

chłopiec z burzy

OD 18 STYCZNIA 2019 W KINACH

więcej informacji na FB Kino to bajka